

D o m afsagt Aar 1930, den 31. Maj, i Sag Nr. 8442/1929.

*Det Offentlige*

mod

*de Tiltalte 1. Tobaksarbejder Ole Christian Christiansen, 2. Tobaksarbejder Gustav Adolf Persson og 3. Frøken Stella Helga Christine Rasmussen.*

Ifølge Københavns Politis Anklageskrifter af 24. Marts 1930 tiltales under denne Sag:

I. Tobaksarbejder Ole Christian Christiansen (boende Vulkangade Nr. 9, 2. Sal), der er født den 13. Februar 1894,

II. Tobaksarbejder Gustav Adolf Persson (boende Glommensgade Nr. 13, 2. Sal t. h.), der er født den 19. Juni 1894 og

III. Frøken Stella Helga Christine Rasmussen (boende Nørre Farimagsgade Nr. 66, B. 5. Sal), der er født den 13. Maj 1903, for Overtrædelse af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 i Anledning af, at de har gjort sig skyldige i personlig Forfølgelse, der tilsigtede paa uberettiget Maade at begrænse Fru Emilie Christensens frie Adgang til Arbejde, idet de uden skellig Grund har foranlediget hende afskediget fra sit Arbejde ved „The American Tobacco Company, Aktieselskab“.

De Tiltalte Persson og Stella Rasmussen var Tillidsrepræsentanter henholdsvis for de mandlige og de kvindelige Arbejdere paa Afdeling C. paa den i Anklageskrifterne nævnte Fabrik, og paa samme Afdeling har Fru Emilie Christensen arbejdet i nogle Aar.

I Sommeren 1929 blev der opstillet en ny, hurtigkørende Cigaretmaskine paa Afdelingen. Ved tidligere lignende Anskaffelser var der truffet den Aftale mellem Fabrikens Ledelse og Arbejderne, at saadanne Maskiner først i Løbet af 3 Maaneder skulde komme op paa deres fulde Arbejdsydelse, formentlig for at skabe en Overgangstid med Hensyn til den af Maskinens Anskaffelse eventuelt følgende Indskrænkning i Personalet. Fru E. Christensen blev nu sammen med en mandlig Arbejder sat til at arbejde ved den nye Maskine, og den mandlige Arbejder, der havde selve Betjeningen af Maskinen, medens Fru Christensen skulde „tage fra“, bragte snart Maskinen op til fuld Arbejdsydelse. Dette blev flere Gange paatalt af de Tiltalte Persson og Stella Rasmussen i deres Egenskab af Tillidsrepræsentanter.

Forholdet gav derefter Anledning til, at Fabrikens Tillidsrepræsentanter, hvis Formand er Tiltalte Christiansen, indkaldte alle Fabrikens Arbejdere til et Møde. Under dette Møde har Tiltalte Persson fremsat nogle, som det maa antages, ganske ubegrundede Udtalelser om, at Fru Christensen var Kæreste med sin Foresatte, Formand Sørensen. Fru Christensen forlod derfor Mødet, medens den mandlige Arbejder modtog en Reprimande af Forsamlingen.

Næste Dag har de tre Tiltalte samlet de kvindelige Arbejdere paa Afdeling C. og givet Fru Christensen en tilsvarende Reprimande, gaaende ud paa, at hun skulde overholde den aftalte Køreastighed med Maskinen, at hun skulde rette sig efter Fler-tallets Vedtægter og Tillidsrepræsentanternes Anvisninger, og at hun skulde undlade at have noget med Formanden at gøre.

Umiddelbart efter dette Møde henvendte Fru Christensen sig til Formand Sørensen og bad om at blive flyttet til en anden Maskine. Da Formanden spurgte om Grunden, henviste hun ham til Tillidsrepræsentanterne. Fru Christensen henvendte sig derefter til Tiltalte Stella Rasmussen, der imidlertid nægtede at gaa med til Formanden, og Fru Christensen talte derefter paa ny med Formanden, der dog nægtede at forflytte hende.

Baade de Tiltalte og Fabrikens øvrige Arbejdere blev meget opbragte over Fru Christensens Adfærd, som de betragtede som et groft Brud paa hendes kollegiale Forpligtelser, særlig paa Baggrund af den hende lige forinden meddelt Reprimande.

De Tiltalte har gjort gældende, at i et Tilfælde som det foreliggende burde Fru Christensen have henvendt sig til Tiltalte Stella Rasmussen, saaledes at denne overfor Formand Sørensen kunde have rejst Spørgsmaalet om Forflyttelse.